

'a jove



Suplement especial de
L'Actual elaborat per
joves castellarencs
Fotografia: Q. Pascual

LA PETJADA ACTUAL

DEL FEIXISME

David Prieto

Tots coneixem què va ser el feixisme, una època molt dura i significativa de la nostra història. Una guerra plena d'odi, on germans de sang i de pàtria, es van enfrontar amb allò que creien el millor per ells. Però, potser, no tot és fosc, sempre hi ha una cara positiva encara que sigui molt petita. Ens referim doncs, a l'arquitectura feixista; negativa per l'època on va succeir però positiva pel llegat que avui dia persisteix en carrers, avingudes i places a Europa.

Les infraestructures feixistes van ser en el seu dia importants; van ser grans peces d'escacs on cada règim podia atacar, defensar i subsistir, depenent de la seva situació geogràfica. En el mapa europeu, trobem entre altres, entre 1920 i 1940, l'auge de tres grans estats feixistes, Alemanya, Itàlia i Espanya.

Primer parlarem del que tenim més llunyà, però que va ser el més potent i temible a tot el món. Hitler, a part de ser un gran orador, era un gran estratega, conjuntament amb els seus oficials. Podem destacar dues

grans obres arquitectòniques, com l'*Autobahn*: una consecució d'autopistes a tot l'estat alemany. La seva utilitat a l'època era per poder transportar vehicles, armament i provisions relacionades amb l'ambient militar, tot i això, els tancs no podien travessar-les ja que podien fer-les malbé. Algunes autopistes es van tornar a asfaltar i van albergar petits aeroports provisionals. La segona gran obra és l'Estadi Olímpic de Berlín. El *Berliner Olympiastadion*, va ser construït entre 1934 i 1936 per als Jocs Olímpics de Berlín d'aquest darrer any. Va ser la seu també de la Copa Mundial de Futbol l'any 1974 i 2006. L'última gran aparició, al Juny de 2015, amb la final de la UEFA Champions League on es van disputar la Copa entre la Juventus i el FC Barcelona, amb victòria dels blaugranes.

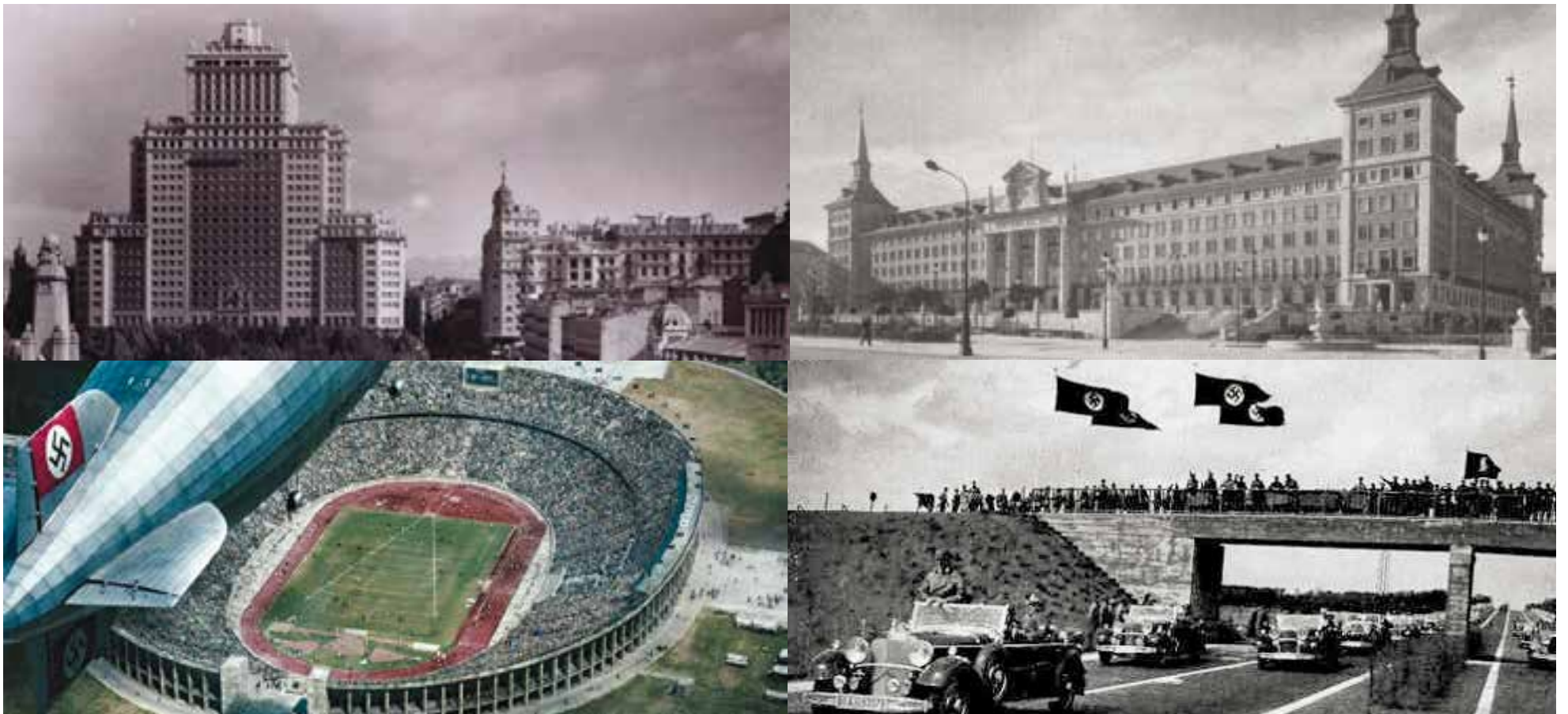
Un altre estat, Itàlia, el primer país d'Europa que es va declarar feixista, ideal creat íntegrament per Benito Mussolini. Una de les moltes infraestructures del govern feixista va ser rehabilitar les desenes de pan-

tans de tot l'estat italià. Les *Agri Pontini*, és a dir, les Llacunes Pontines van ser finalment drenades mitjançant treballs començats el 1928 sota la responsabilitat del *Consorzio della Bonifica di Lattina*, una corporació semi-governamental del govern feixista de Mussolini. El govern va dessecar els aiguamolls i els va netejar de vegetació. També va incloure-hi preses i salts d'aigua per aconseguir electricitat i així neutralitzar l'escàs abastiment d'energia a la població. Espanya copiaria aquesta idea, anomenat Pla Badajoz.

Per últim i no menys important, trobem Espanya, on després d'una Guerra Civil entre 1936 i 1939, es va imposar una dictadura militar comandada per Francisco Franco. Podem trobar el sublim Ministeri de l'Aire, construït per Luis Gutiérrez Soto entre 1943 i 1958, que està ubicat a l'antic solar de l'antiga Càrcel-Modelo. Intenta recuperar una "arquitectura de sempre" plantejada pel poder. També trobem l'em-

blemàtic Edificio España aixecat en temps d'autarquia i misèria, construït l'any 1953 pels germans Otamendi, que va ser presentat pel franquisme com el gratacel més alt d'Europa en aquell temps: 117 metres d'alt en 25 plantes.

Doncs sí, petits canvis en aquells anys que avui dia s'agraeixen, tot i que en aquell temps tot no era perfecte, on podia ser tot molt millor, però sempre hi ha una porta oberta. Arribem a la conclusió que aquesta època va ser nefasta per uns i altres, van sortir perdent tots, fins i tot els que es trobaven a l'altra punta de l'oceà, potser no directament per les polítiques feixistes, però sí pel temible Crack de la Borsa del 29, a Estats Units, tot i que això, és una altra història.



L'última revolució?

Roger Gutiérrez Espunyes

Actualment, la tecnologia ens influencia d'una manera que no creiem ni ens imaginem. És un dels factors que s'aferra a les nostres vides i ens proporciona beneficis quan la fem servir limitadament i ens distreu quan la fem servir inconscientment sense moderació. Però la pregunta és: com ens influeix a nosaltres com a societat? Jo crec que cal pensar la qüestió des de diversos angles o perspectives. En l'espai educatiu s'ha produït una forta pujada en l'ús de la tecnologia, una eina més interactiva i que manté l'atenció dels estudiants amb més facilitat. Hi trobem pissarres interactives, projectors, ordinadors o inclús tauletes portàtils. L'objectiu és aprendre nous conceptes o realitzar treballs d'una manera més eficient i productiva, així com a augmentar l'interès dels infants i adolescents en les activitats acadèmiques.

En l'apartat esportiu, aquests darrers anys, la tecnologia ha entrat de ple en esports com el futbol, quan fa un parell d'anys, al Mundial de Brasil, va debutar l'Ull de Falcó, un detector automàtic de gols, format per 14 càmeres, instal·lat a la línia de gol de les porteries. En aquest darrer Mundial de Clubs s'ha fet un pas més amb el VAR (àrbitre assistent de vídeo). L'aplicació del vídeo per arbitrar jugades es va provar per primera vegada ... amb molts dubtes. En l'àmbit de la medicina cada vegada és més freqüent trobar-nos amb situacions extraordinàries com en el cas d'una dona que va tornar a veure-hi gràcies a les lents de realitat virtual o com l'ús de les noves impressores 3D per reemplaçar òrgans i pròtesis, o per utilitzar-los com a model per a futures intervencions. Finalment, on notem més la presència del futur, de la tecnologia, és en el nostre dia a dia, on les últimes novetats venen lligades de la mà del nostre dispositiu mòbil.

Un clar exemple són les darreres gammes de cotxes que disposen d'una gran pantalla, on via bluetooth la podem enllaçar amb el mòbil per escoltar música o fer servir el GPS. Encara més recent es troba la possibilitat de tenir connexió WIFI dins del vehicle, un avenç que fins fa 10 anys no s'hauria ni imaginat.

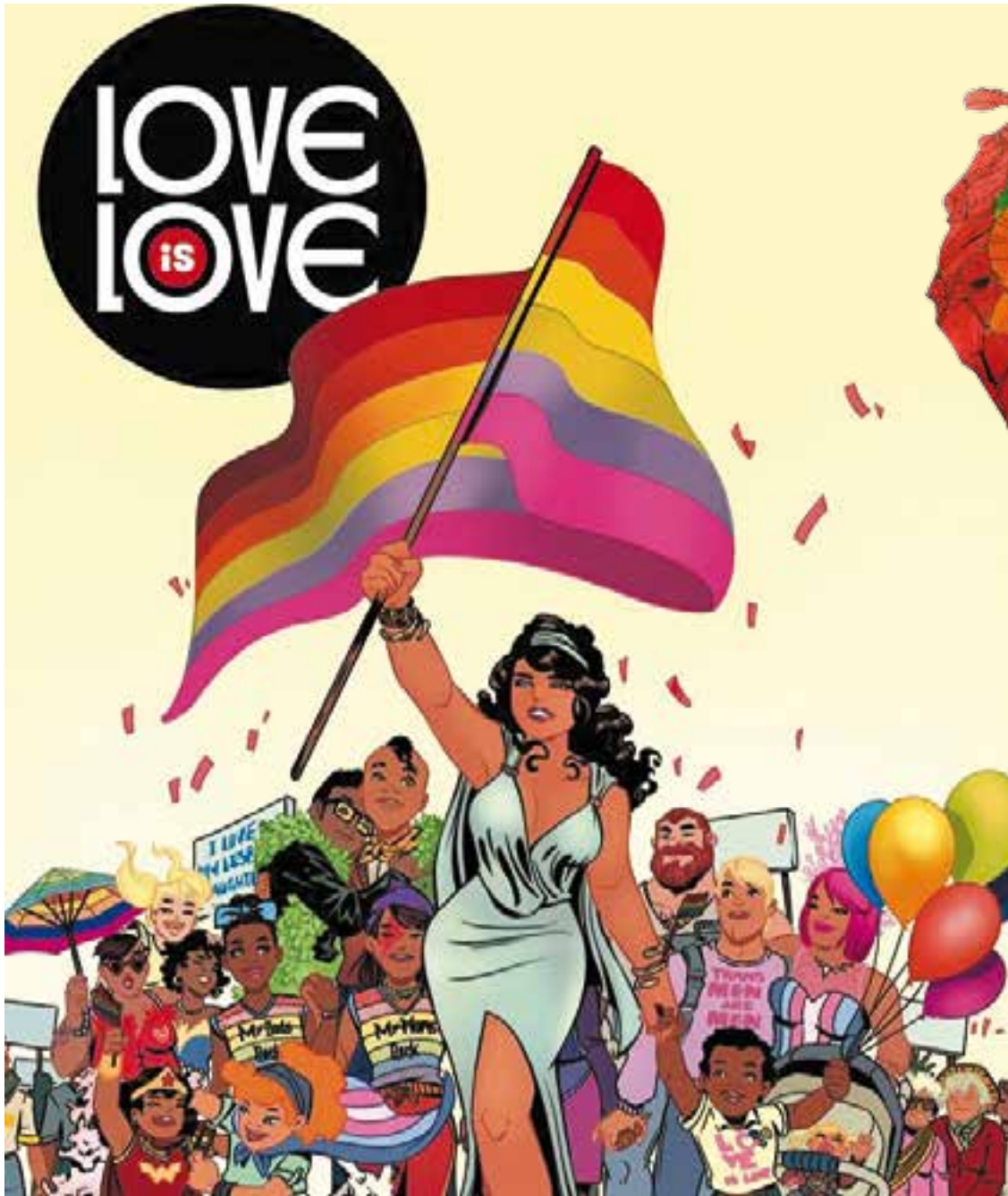
Per altra banda, en l'apartat domèstic, la indústria tecnològica ha apostat per millorar la experiència amb els televisors, incorporant la qualitat d'imatge 4k, pantalles corbes o televisors intel·ligents (SmartTV). A més, l'empresa Google ja ha llançat al mercat la segona generació del Chromecast, un petit pen drive per enllaçar el televisor amb el mòbil i poder gaudir d'una experiència multimèdia semblant a la de l'SmartTV.

En el sector econòmic, cada vegada són més els bancs i operadores que ens ofereixen les seves pròpies aplicacions per poder pagar amb el mòbil en els milers de comerços d'Espanya que accepten aquest tipus de pagament. Això es possible gràcies al NFC, una tecnologia inalàmbrica pensada per la identificació, la recollida i intercanvi d'informació i sobretot, el pagament.

Fa anys que vivim el que és una autèntica revolució industrial, possiblement l'última, que durarà diversos anys i consistirà en l'automatització gairebé completa de la fase de producció de tot el que utilitzem.

La ciència ficció ja havia predit un munt d'innovacions que mai acabaven d'arribar i que ja gairebé les teníem descartades, com el cotxe autònom, però a dia d'avui ja no sembla una bogeria com fa uns anys. La pregunta que jo em faig és clara: Què ens depara la tecnologia en el futur? Ningú ho sap del cert, però crec que tots estem d'acord que ha de ser per fer un món millor i no per malmetre més el que ja tenim.





NOVES FORMES D'AMOR

Clara Yelamos

“Vivim condicionats per una idea de l'amor que idealitza la vida en parella permanent, sexualment activa i destinada a procrear.” Potser el motiu del fracàs de la majoria de relacions és voler que compleixin amb la farsa que ens han venut.

Us heu parat a pensar en que hi ha altres tipus de relacions?

Aquestes “noves formes d'amor” han existit sempre però és ara quan es comença a parlar amb una mica de normalitat d'elles.

Els motius principals d'aquest fet són, d'una banda, l'augment d'esperança de vida, ja que tots coincidim que no és el mateix mantenir una relació durant 30-40 anys que 60 o fins i tot 70 anys, i d'altra banda, la normativització de la revolució sexual, que trenca amb els codis tradicionals de les relacions i el sexe.

Alguns tipus de relacions:

• **“Living Apart Together”:** Parelles que eviten el desgast que genera la convivència. En aquest cas cadascú viu a casa seva mantenint un espai privat.

• **Swingers:** Parelles de decideixen fer participants de les seves relacions sexuals a terceres persones.

• **Poliamorosos:** Persones que poden mantenir més d'una relació a la vegada, les relacions no són exclusives i els sentiments són més enriquidors si els comparteixen amb més d'una persona.

• **Relacions híbrides:** Relació en què un dels 2 es conforma amb el que comparteix amb la seva parella però l'altre desitja una vida sexual més intensa amb persones alienes que completin la seva vida sexual.

TEST: QUIN TIPUS DE RELACIÓ BUSQUES?

1. Quin és el problema més important per a tu en una relació?

- A. La convivència
- B. L'insatisfacció sexual
- C. La fidelitat o limitació de parella

2. Et defineixes com una persona...

- A. que manté una certa privacitat personal
- B. que busca diversitat en el sexe
- C. que no s'identifica amb els límits amorosos

3. Si la meua parella no és fidel...

- A. s'ha acabat el bròquil
- B. li demano explicacions, quins són els motius?
- C. ho entenc

4. Una relació té com a prioritat...

- A. El benestar dels dos
- B. Que la teua parella se senti completa
- C. Aportar-se el millor de cadascú mútuament

5. El teu lema de vida seria...

- A. tots tenim 3 vides: pública, privada i secreta
- B. un orgasme al dia la clau de l'alegria
- C. més perillós és no estimar
- D. canta, balla i beu que la vida es breu!

Majoria
A

Potser una relació “Living apart together” és una bona opció.

Majoria
B

I si proves amb una relació híbrida?

Majoria
C

Poliamorós/sa a la vista!

Recordes el que has somiat?

Irene Cerrillo

Segur que algun dia en alguna ocasió has patit la paràlisi del somni, o potser, algun dia t'espanti veure alguna cosa que havies somiat.

Les següents situacions de somnis són un recull de diverses possibilitats de somnis que patirà molta gent al llarg de la seva vida o que pateixen.

Somnis clarividents. Somiar amb coses que succeiran més tard. Aquest do es té des de la infància. Poden somiar amb converses que després seran viscudes en primera persona. Això va lligat amb la gent que pot controlar els seus somnis, els "orinonautes". Sovint parlen amb persones mortes en els seus somnis.

Somnis profètics o premonitors. S'assemblen als clarividents però els trets psíquics no són tant elevats, estan a un nivell inferior. Les experiències són més puntuals. En aquests somnis s'obren finestres momentànies al futur. La persona obté informació a través del somni.

Somnis psíquics. Les persones que tenen aquests tipus de somnis són capaços d'accedir a la consciència d'una altra persona. Per exemple, hi ha qui somia una nit que ha estat parlant amb un company de classe o de la feina. L'endemà, aquesta mateixa persona li comunica que també ha somiat amb ell o ella.

Segons aquesta teoria, l'origen estaria en l'habilitat psíquica d'alguns individus per accedir a altres ments. Una cosa així, els podria servir per endevinar o descobrir determinats aspectes a través de somnis.

Apart d'aquests somnis del camp paranormal, també hi ha somnis que moltes vegades tenim i ens reguntem què volen dir.

Somnis niats ("anidados"). De vegades somiem que ens despertem,

fins i tot que ens aixequem, però de sobte, ens adonem que és un somni, i ens despertem de veritat. Això s'anomena "fals despertar" i de vegades succeeixen diversos en una mateixa nit.

Si en lloc de despertar tornes a somiar, llavors has experimentat un somni niat. Un somni dins el somni. És com si la nostra ment fes trampa, fent veure que ja ens hem aixecat, per seguir dormint "una estoneta més".

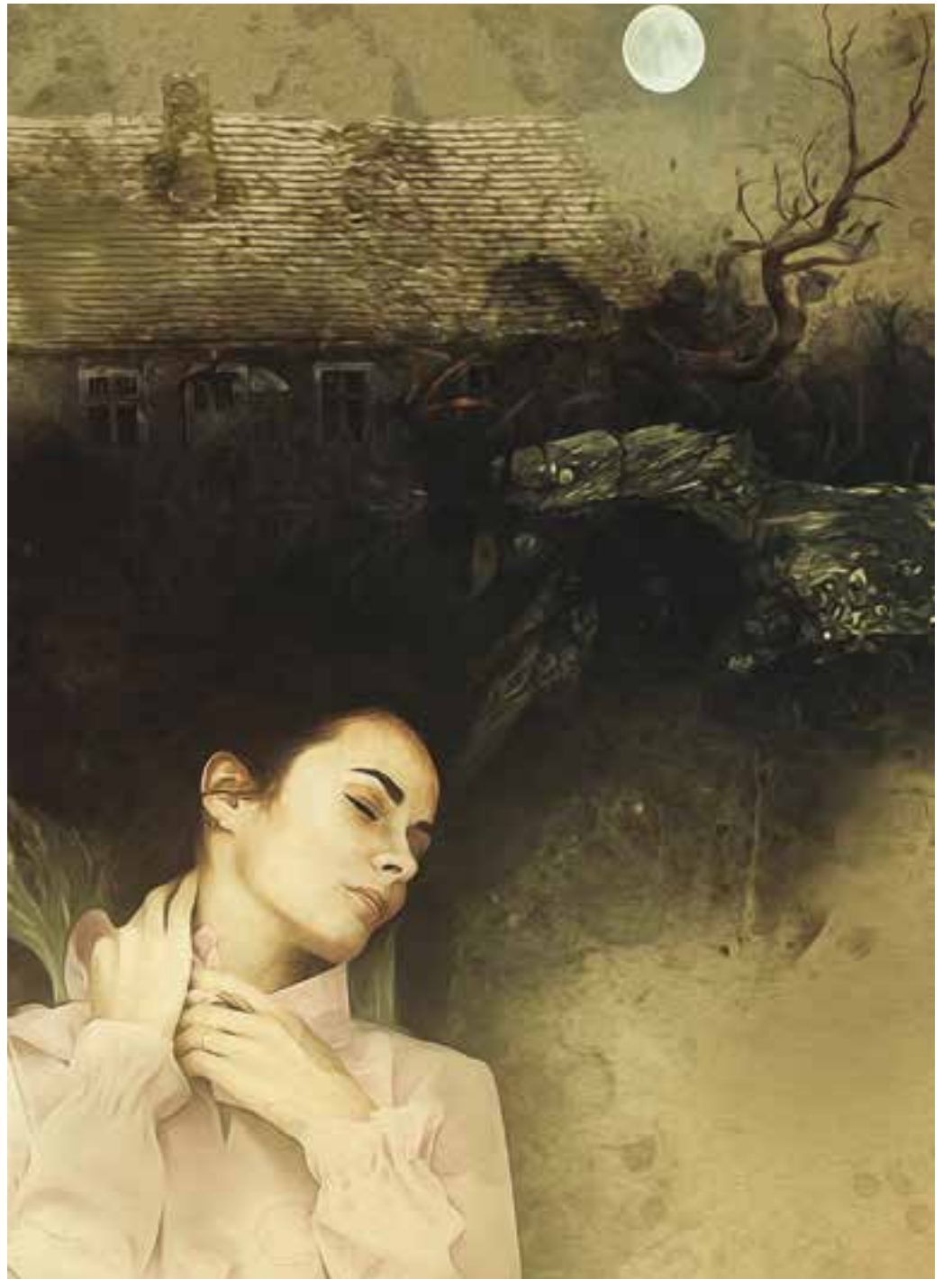
Somnis "Eureka". Són somnis en on es descobreix la solució a un problema. És un clàssic dels investigadors d'aquest tema el famós somni del científic Von Kekulé, a través del qual va resoldre un problema de química que l'estava tornant boig. John Lennon, amb el seu tema "Imagine" afirma haver fet d'un somni una de les seves millors creacions.

Somnis en el quals caiem al buit. Somiar que caiem al buit, vol dir que estem vivint un període d'ansietat i por creada per haver-nos sortit de les normes o per por de no estar a l'altura davant alguna cosa que estem vivint i ens crea una sensació d'angoixa.

Paràlisi del son. Durant una experiència de paràlisi del son, el subjecte es desperta sense poder-se moure ni parlar. Els únics músculs actius són els músculs oculars i els músculs respiratoris. La sensació és similar a la d'un somni despert. Les crisis són, la majoria de les vegades, curtes i no excedeixen alguns minuts.

Com haureu llegit, el tema dels somnis, vist des d'aquest àmbit més curiós sempre ens suggereix molts debats, dubtes i sorpreses. Ara et toca a tu pensar si t'ha passat algun somni d'aquests!

Font: ParaCuriosos



IMPERFECCIONS o perfeccions?

Anna Ramírez

Per què dic perfeccions i no imperfeccions? Perquè no hi ha perfeccions, les coses perfectes són úniques i poques i les imperfeccions poden ser la teva perfecció, per contradictori que sembli...

A tu t'agradaria fer sempre els mateixos deures cada dia, cada hora, cada minut i cada segon? No et cansaries? Novoldries canviar i passar a una activitat més divertida i diferent? I dir el que penses? Doncs, d'això es tracta: de dir el que penses i no ser només una cara bonica i fer el que tothom espera. Cal no fer sempre el mateix, hem de disfrutar el dia a dia, que, de vida, només n'hi ha una, perquè avui hi ets, però demà potser no.

Deixa de mirar-te al mirall i dir "m'he engreixat", o "estic plana", perquè els teus defectes són teus i només teus, una cosa única que no es pot compartir. Mira la Cara Delevingne. Per qui no ho sàpiga és una model i actriu anglesa, caracteritzada principalment per les seves celles grans i poblades. És una cosa seva i només seva. Fa temps, a ella mateixa li semblaven lletges, li havien dit de tot per culpa de les celles...i ara és el que li agrada més de la seva cara i el que la caracteritza i li dona personalitat pròpia, la fa diferent i única.

O mira la Winnie Harlowte, una model que va patir assetjament escolar perquè té una malaltia de pell que li provoca taques blanques en diferents

parts del cos. Un clar exemple de com les imperfeccions poden ser un tret que et fa triomfar i et fa especial, en algun moment de la teva vida.

I un exemple diferent, no del que jo anomeno "perfeccions", sinó de saber dir prou, de no callar i de dir el que es pensa, seria Martin Luther king, una persona digna de seguir, que ha lluitat per fer el món una mica millor, fent veure que entendre les diferències és la clau per dignificar les persones.

En conclusió: Per què les imperfeccions les hem de dissimular? Per què hem de ser tots iguals? Hem de fer de la diferència, la gràcia de la nostra identitat i personalitat. Siguem diferents. NO COPIEM LES TENDÈNCIES, CREEM-LES!!!



Júlia Valls

Tots els pares volen el millor per als seus fills, però potser es preocupen massa per ells i pel seu futur. No és així? Per ficar-nos més endins d'aquest tema, hem de tornar una mica més enrere, en el passat, a l'Edat Mitjana. En aquells moments, depenent d'on neixies o qui eren els pares, treballaries d'una cosa o treballaries d'una altra. Abans era així, ara tenim tantes possibilitats que fins i tot ens costa triar la carrera que volem. I a més, tenim l'obstacle que tothom ens vol aconsellar perquè no ens equivoquéssim pas!

Aquell pare o mare que treballa d'una professió on tot li ha anat tan bé, vol que els seus fills treballin del mateix i la vida sigui igual d'avorrida o més. També hi ha aquells pares que volen que els seus fills triïn volen triar la carrera on més bé es puguin guanyar la vida o la més fàcil de trobar feina. Potser a 1 de cada 3 li va bé, però als altres la vida se'ls enfonsarà per no haver triat realment ells sols el que més els agradava.

Quina pena, oi? Haver-te de llevar cada dia per avorrir-te tota la vida. I pensar que, encara que canviïs de feina, potser treballaràs sempre del mateix. No és més fàcil fer el que t'agrada sense que ningú et mani, que deixar-te influenciar per tothom? Sigues valent i tria el teu futur

EL PRESENT DEL **FUTBOL** FEMENÍ

Júlia Martínez

Fa 120 anys que es va jugar el primer partit de futbol femení oficial. Actualment, hi ha més de 40 milions de jugadores, i encara que després de tots aquests anys d'evolució i desenvolupament, les dones que juguen actualment a futbol, ho han de fer per pura vocació, il·lusió i sobretot entre mil dificultats.

Parlo per mi, i per totes aquelles dones que practiquen aquest esport. Totes les persones que viuen persegueixen algun somni, i nosaltres no demanem diners, tampoc demanem cap sacrifici, només demanem igualtat, aquella que no hem tingut des de fa 120 anys, aquella igualtat que al segle XXI no existeix, aquella igualtat que no arribarà mai.

Actualment, hi ha jugadores a Espanya que estan guanyant entre 500 i 1000 euros, mentre han de treballar o estudiar i molts d'aquests salaris són simplement per gasolina, pels desplaçaments als entrenaments o partits i en algunes ocasions ni això. En canvi, hi ha jugadors professionals que estan cobrant milions de diners per fer el mateix que nosaltres, i sembla mentida però és real, correm com ells, entrenem i com-

petim, saltem, xutem i golegem. Perdem i guanyem com ells, però així és aquest esport, un esport masculí per excel·lència i és clar, nosaltres som dones.

Una de les grans diferències que hi ha entre nosaltres, és que el futbol masculí el podem veure diàriament a qualsevol televisió, inclús protagonitza programes segons les notícies del moment, a diferència d'aquest és difícil veure un partit de futbol femení si no és a peu de camp. I sincerament trobo que aquest és un dels problemes més greus, ja que es creu que el futbol femení no és rentable.

L'any 2016 gràcies a l'AFE (associació de futbolistes espanyols) es va començar una gran revolució per posar fi aquesta situació. L'AFE no només volia millorar el futbol femení sinó que també volia oferir el suport legal i formatiu en el qual tots els futbolistes tenim dret. Als dies d'avui aquesta associació ha sigut i és una gran ajuda per

a totes nosaltres.

En conclusió, el futbol és passió, esforç, és un esport que es mesura en pur espectacle, en drets televisius, audiència però que en canvi al futbol femení es tradueix amb salaris inferiors i amb grades sense omplir. I sobretot és treball, molt treball que en el cas del futbol femení no es té present, i sobretot s'oblida. Un oblit que està permès per tots nosaltres i sobretot per totes aquelles autoritats i institucions.

Personalment, fa anys que jugo aquest esport que em dona vida, he crescut practicant el futbol, i he vist que amb el pas dels anys ell creix al meu costat, ja que cada dia donem un pas més que ens porta a la igualtat que totes les dones volem i ens mereixem. I no tinc ni idea quantes noies llegiran aquest petit fragment dedicat aquest esport, però les que el practiquin, juguin i s'esforcin dia a dia amb el futbol femení, només dir-vos que res està perdut i que el millor està per venir.



LÍNIA C3, RENOVA'T

ELS PROBLEMES DE TRANSPORT PÚBLIC A SANT LLORENÇ SAVALL



Odette Castro

Pel fet de ser una noia de Sant Llorenç Savall de 16 anys, em veig obligada a agafar l'autobús diàriament atès que la meua vida social la faig a Castellar. És per això que penso que soc una clienta habitual i bastant informada com per fer una crítica a aquest servei.

Hi ha tres grans blocs a destacar: els horaris, el preu i el posicionament de les parades (com és de suposar en una crítica de transport públic).

Entre setmana, els horaris són més o menys raonables; un autobús cada dues hores. Si més no, penso que un autobús cada hora (sumar un autobús) no estaria malament, a més que donaria treball a possibles conductors. L'última Vallesana baixa de Sant Llorenç a les deu de la nit. Més endavant parlaré de la probabilitat d'un autobús nocturn.

Els dissabtes, igual que entre setmana, l'últim autocar arriba a les deu. Això fa que el jove de Sant Llorenç Savall, si vol sortir de festa, té dues opcions: o dorm al carrer o empipa els seus pares fent que els recullin. Aquí ve la qüestió d'un parell de Vallesanes nocturnes de divendres a dissabtes i de dissabtes a diumenges.

Els diumenges, és per riure, només tenim accés a quatre autobusos: dos al matí (un a les nou i un a la una) i dos a la tarda (un a les set i un a les nou de la nit). Està ben repartit, direu vosaltres... Doncs no! Si jo vull quedar amb els meus amics a la tarda no els faré quedar de set a quarts de vuit o d'una a quarts de sis! És que no hi ha pas sociòlegs a les empreses d'autocars!¹

Quant a preus, m'agradaria dir que no em sembla gens bé que es caracteritzi la distància de Sant Llorenç Savall a Sabadell de dues zones, ja que, pel que fa a transport públic és l'única ciutat que tenim a l'abast. A més, vull afegir que el que ens costa anar a Castellar i tornar són 4,30 € quan fa quinze anys ens hauria costat 1,92 €. No només a l'àrea de Sant Llorenç a Castellar, sinó a tot Catalunya. Fa uns anys, la tarifa d'un bitllet senzill era de 96 cèntims i el 2012 de 2,00 €. Això suposa una diferència del 108,33%².

Per acabar, m'agradaria afegir unes petites pinzellades al tema de les parades que tenim a disposició a Castellar del Vallès. D'anada a Sabadell (assenyalat en groc al plànol), només podem baixar-nos a quatre parades (tres situades al municipi i una al polígon) i d'anada a Sant Llorenç hi ha cinc parades. Tres de les quals estan al mateix carrer.

Com podem veure al mapa, totes les parades es situen a l'oest del poble. És a dir, que si jo passo les tardes a la part antiga del poble, haig de fer-me un marató fins a les parades assenyalades. No estaria de més posar parades arreu de tot Castellar, en comptes de fer un únic eix. Així, no caldria que el jove de Sant Llorenç fes unes carreres olímpiques per poder agafar l'autobús.

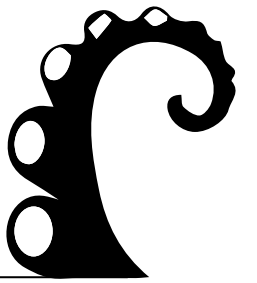
Com a usuària, puc entendre que els preus han pujat dràsticament per culpa de la crisi econòmica que hem patit aquests últims anys. Trobo exagerat, però, que ens facin pagar aquests preus tan elevats per tan poca distància a recórrer i que a més a més hi hagi una qualitat tan baixa quant a horaris, preus i comoditats envers els clients.



Mapa de Castellar del Vallès amb les parades actuals de l'autobús C3

Mapa amb les parades assenyalades, les del polígon no les he afegit perquè no es podia veure la part del poble que volia destacar.³

S'accepta pop
com animal
de companyia



Xavi Ramiro

Un animal fa que els pares i els fills es portin millor i es pugui conviure més bé, oi que sí? I UN RAVE! Sempre hi haurà baralla entre els germans, perquè un d'ells dirà que va treure el gos ahir al matí i l'altre li respondrà que ell porta dos cops seguits traient-lo. Mentre ells discuteixen, el gos va fent les seves necessitats en un racó, després cap dels dos voldrà netejar-ho... i van passant les hores fins que arriben el pare o la mare, els claven l'esbranc del segle cada dia i, al final, els toca anar a treure el gos als dos i, a més, netejar tota la casa. I això no és tot! El gos, a més d'asseure's al sofà, que fins fa poc era blanc, deixa molts pèls! Clar estar que ningú no deixa que el gos s'hi assegui allà, però ell, com que no els entén...

No us creieu que un gat és millor, perquè fa les seves necessitats en una caixa de sorra... igualment s'ha d'agafar una bossa i recollir-ho tot. Per si fos poc, els gats van amb els aires pujats i, a ells, tots els és igual. Els gossos, com a mínim, quan trenquen alguna cosa, posen cara trista. Ara, els gats llencen un got, els renyes i en tiren un altre perquè l'hi has clavet l'esbranc i s'han ofès. Ah! I te'n recordes de les cortines "noves"? Doncs ara les tens redecorades pel gat! El sofà s'ha tornat un rascador personal i ja, per acabar, a la nit estàs tu tan tranquil al llit dormint i, de cop, el gat, que no sé com s'ho fa, però obre portes, entra, se t'estira a sobre i, per si de cas no et despertes, et treu les ungles i va a pels peus! I ja, un cop despert, resulta que té gana i no es pot esperar i dormir. El que més em fot dels gats és que de nit estan molt més actius que durant el dia. Quan tornes al llit, endevina qui s'ha estirat abans que tu...? En efecte: el gat! I tu vas i, com que no el vols despertar, fas la postura més rara que s'hagi vist mai, per no tocar ni despertar l'angelet de la casa...

Mentrestant, en el món dels adults, el pare o la mare estan tips de les baralles que provoca netejar caques i pipis, de castigar, de comprar mobles nous, etc. Però, a un dels dos, li encanta la mascota i no la vol donar, de manera que provoca més baralles i és clar quan tu proposes donar-lo, en aquell moment són una família unida i tots diuen que el gos es queda i tu quedes com el dolent i sense ànima de la pel·lícula.

Abans d'adoptar un gos, pensa quants fills tens i si en tens dos o més, pensa el calendari que s'establirà durant els set dies de la setmana (quan es treu i qui el treu) i pacta sobretot que, encara que hi hagi exàmens, el gos s'ha de treure!



¹ Font horaris:
https://compras.moventis.es/PDFs/C3_Vallesana.pdf

² Font pujada i baixada dels preus:
[http://www.ccoo.cat/barcelones/documentacio/pdf_diversos/preus_transport/Evolucio_preu_transport_2012_v21_05_12_corregida_OK\[1\].pdf](http://www.ccoo.cat/barcelones/documentacio/pdf_diversos/preus_transport/Evolucio_preu_transport_2012_v21_05_12_corregida_OK[1].pdf)

³ Fet per mi amb l'ajuda de:
https://drive.google.com/open?id=1cyPWh1eMVAe8U_2yNBf2Nih6HM&usp=sharing



Pau Pérez,
Elisabeth Parés,
Clara Sorolla

Qui no ha escoltat mai la paraula "influencer"? A la televisió, internet, diaris... Però realment sabem què significa?

Un "influencer" és una persona que té una considerada popularitat en les xarxes socials gràcies a

la seva especialització en un sector. Les persones busquem en ells un exemple a seguir. Actualment, internet està ple d'"influencers" però no tots són iguals. En aquest article aprendràs a identificar a alguns d'ells.

"L'ORDINADOR ÉS EL MEU MILLOR AMIC"

Qui no ha sentit mai a parlar sobre els típics "gamers"? Els preferits de YouTube, que es guanyen la vida

jugant a jocs com adolescents, qui no desitjaria una vida així? El més important a Espanya és ElrubiusOMG, amb més de 24 milions de seguidors.

"USAR I LLENÇAR"

També coneguts com "Fashion Victims", són aquelles persones que mai repeteixen "outfit". Sempre són els primers en portar les noves modes i no tenen cap vergonya a l'hora de fer-ho. Una d'elles és la

catalana Aida Domènech, més coneguda com Dulceida, que està arrasant en totes les xarxes socials. "CRITICO TOT DEU"

Els que estan en contra de tot i de tothom, no tenen pèls a la llengua però no els falta un sentit de l'humor molt refinat. El millor a l'hora de deixar per terra a la gent és, sense dubte, l'estimat Auronplay.

"T'EXPLICO LA MEVA VIDA ENCARA QUE NO T'IMPORTI"

Els famosos "bloggers" mai passaran de moda, parlen sempre sobre tot el que fan, des de els viatges fins al plat de menjar de la iaia. Són capaços de passar-se hores i hores parlant d'ells mateixos i aconseguir que, tot i això, et quedis amb les ganes de saber-ne més. Una de les que té més experiència en aquest tema és la YellowMellow, una catalana que amb un milió i mig de seguidors que ho esta petant a Youtube.

Entrevista a Jaume Folch

XARXES SOCIALS:
Instagram i 21buttons:
@james_folch
Blog i Youtube: JamesFolch



Nom sencer?

Jaume Folch Alarcon

Edat

17 anys

Estudis

Mòdul de comerç i màrqueting

Paraula per descriure't

Extravertit

Hobbies

Model publicitari,

"influencer", etc.

”
Avui tothom vol ser 'influencer'
“

El Jaume és un jove que està començant a aventurar-se al món dels "influencers", amb 37 mil seguidors i pujant a Instagram, ell ens explica de més a prop com és el començament de tots ells, tant la part negativa com la positiva.

Com comença la teva història com a "influencer"?

Jo vaig començar a principi de l'ESO, em vaig fer un compte a Instagram perquè tothom en tenia un, i pujava fotos amb amics, de festa, etc. En un any vaig aconseguir entre mil i dos mil seguidors, però no en tenia tants com ara. I llavors, al desembre de 2016 vaig començar a centrar-me més en les xarxes socials ja que vaig veure que podia ser una manera d'arribar a més gent, i de guanyar uns diners extra.

Quina va ser la reacció dels teus pares i els teus amics?

Els meus pares estan d'acord en tot, creuen que encara que tingui 17 anys he de fer les coses que m'agraden. Encara que la meva mare em diu que estic moltes hores amb el mòbil, ells m'han donat suport sempre, de fet fins als 16 anys havien de firmar-me els contractes i ho feien. I si he de viatjar confien en mi sempre. Per altra banda, la meva millor amiga també està ficada en això de l'Instagram, i ens ajudem mútuament. Però els meus amics van començar a dir-me les típiques bromes de "espero que si et fas famós no ens deixis de costat". S'ho prenen

com una cosa divertida, fins i tot me'ls emporto a esdeveniments.

Com aconseguixes els seguidors, per què depèn de les xarxes socials...?

Amb l'aplicació de "21 buttons" aconseguixo seguidors perquè surto a destacats. Però a Instagram vaig haver de començar a parlar amb fotògrafs, a fer fotos més bones, que agradessin més a la gent... Vaig relacionar-me amb persones que tenien bastants seguidors i a parlar amb marques, etc.

I quina és la millor i la pitjor part de ser un "influencer"?

La millor part és la sensació de tenir un regal quan reps un paquet d'alguna marca. I la pitjor que se'm acabi la bateria del mòbil volant i suposo que el temps que inverteixes.

Creus que en un futur algun dia podries viure d'això?

A mi no m'agrada gaire mirar el futur, soc més de mirar l'ara. Veig que molta gent viu d'això i penso "per què no?". Però estic estudiant i vull tenir la meva carrera.

Quin consell li diries a una persona que estigui pensant en començar?

Jo els aconsello que facin un contingut de qualitat, ja que has de cridar l'atenció, trobar un punt que et faci únic. Hi ha moltíssima gent que fa el mateix i has de destacar d'alguna manera.